

عنوان مقاله:

تأثیر نگاه هستی شناختی به امنیت بر عمق استراتژیک ایران

محل انتشار:

فصلنامه علوم سیاسی، دوره 25، شماره 99 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

ارسلان قربانی شیخ نشین - استاد روابط بین الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

محمد ابراهیمی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر پاسخ به این سوال است که برداشت هستی شناسانه از امنیت در جمهوری اسلامی ایران چگونه بر تعریف از عمق استراتژیک ایران اثر می گذارد؟ برای پاسخ به این پرسش ابتدا مبانی امنیت هستی شناختی ایران با تأکید بر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (و منتج از آن)، عقاید امام خمینی (ره) و آیت الله خامنه ای (مدظله) بررسی شده و در ادامه تأثیر این امنیت هستی شناسانه بر سیاست خارجی ایران به طور کلی و عمق استراتژیک به طور خاص مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که هویت و امنیت هستی شناختی ایران شامل اصولی به این شرح است: اولویت اسلامیت بر ایرانیت؛ دشمنی اسرائیل؛ دشمنی آمریکا؛ استکبارستیزی و عدم تعهد به قدرت های بزرگ؛ اهمیت فلسطین برای جهان اسلام و اهمیت محور مقاومت. مجموع این شاخص ها در هویت جمهوری اسلامی، منجر به شکل گیری تهدیدهای امنیت هستی شناختی و فیزیکی از سوی آمریکا، اسرائیل و قدرت های منطقه ای هم سو با آنان شده است که به تبع آن، ایران، عمق استراتژیک خود را برای مقابله با این تهدیدهای طراحی می کند و البته تهدیدهای نظامی نشأت گرفته از این تعارض های ماهوی و هویتی نیز در شکل گیری این عمق استراتژیک و حوزه های نفوذ نقش زیادی داشته است. اهمیت مسائل هویتی برای جمهوری اسلامی ایران در اولویت است و بنابر مبانی دینی و ایدئولوژیک، این امنیت هویتی در مواقع لزوم و حساس حتی بر امنیت فیزیکی برتری دارد. جمهوری اسلامی ایران برای تأمین امنیت هستی شناختی و امنیت فیزیکی خود به دنبال تعمیق عمق استراتژیک خود بوده و این کار را در حال حاضر بیش تر معطوف به بازدارندگی و دفع تهدیدهای دشمن بالفعل منطقه ای خود که اسرائیل است، کرده است.

کلمات کلیدی:

امنیت هستی شناختی، عمق استراتژیک، هویت ملی، معمای امنیت، ایران، استکبار، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1660986>

